Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 28. maja 2020*

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijave figurativnih znamk Evropske unije We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer in CNTX – Prejšnje figurativne znamke Evropske unije in prejšnja figurativna znamka Združenega kraljestva, ki so upodobljene z dvema prepletajočima se krogoma ali dvema prekrivajočima se krogoma – Prekinitev postopka – Člen 71(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625“

V zadevah T-84/19 in od T-88/19 do T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o. s sedežem v Zieloni Góri (Poljska), ki jo zastopata E. Skrzydło-Tefelska in K. Gajek, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata A. Söder in H. O'Neill, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

MasterCard International, Inc. s sedežem v New Yorku, New York (Združene države), ki jo zastopajo J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, solicitors, G. Tritton in A. Muir Wood, barristers,

zaradi dvanajstih tožb zoper odločbe drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. decembra 2018 (zadeve R 1062/18-2, R 1059/18-2, R 1058/18-2, R 1057/18-2, R 1056/18-2, R 1060/18-2, R 1055/18-2, R 1054/18-2, R 1053/18-2, R 986/18-2, R 1063/18-2 in R 1064/18-2) v zvezi s postopki z ugovorom med družbama MasterCard International in Cinkciarz.pl,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi J. Svenningsen (poročevalec), predsednik, R. Barents in C. Mac Eochaidh, sodnika,

sodna tajnica: A. Juhász-Tóth, administratorka,

na podlagi tožb, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 12., 13. in 14. februarja 2019,

na podlagi odgovorov EUIPO na tožbe, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. maja 2019,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi odgovorov intervenientke na tožbe, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 17. maja 2019,

na podlagi sklepa z dne 10. aprila 2019 o združitvi zadev T-84/19 in od T-88/19 do T-98/19 za pisni in morebitni ustni del postopka,

na podlagi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča,

na podlagi obravnave z dne 17. decembra 2019,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Cinkciarz.pl sp. z o.o., je med 16. marcem in 25. aprilom 2016 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila dvanajst zahtev za registracijo znamke Evropske unije na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1)).

2 Znamke, za katere je bila zahtevana registracija (v nadaljevanju: prijavljene znamke), so naslednji figurativni znaki:

– v zadevi T-84/19:

– v zadevi T-88/19:

– v zadevi T-89/19:

– v zadevi T-90/19:

– v zadevi T-91/19:

– v zadevi T-92/19:

– v zadevi T-93/19:

– v zadevi T-94/19:

– v zadevi T-95/19:

– v zadevi T-96/19:

– v zadevi T-97/19:

– v zadevi T-98/19:

3 Proizvodi in storitve, za katere so bile zahtevane registracije, spadajo v razreda 9 in 36 ter, odvisno od

primera, 41 (prijavljene znamke, sporne v zadevah T-92/19, T-96/19 in T-98/19) ali 45 (prijavljene znamke, sporne v zadevah T-84/19, od T-88/19 do T-91/19, od T-93/19 do T-95/19 in T-97/19) v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen.

4 Prijave znamk Evropske unije so bile objavljene v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije*, odvisno od primera, bodisi 19. maja bodisi 14. julija 2016.

5 Tožeča stranka je pred tem, in sicer 15. marca 2015, vložila še eno zahtevo za registracijo znamke Evropske unije za ta figurativni znak (v nadaljevanju: povsem figurativna znamka €$):

6 Povsem figurativna znamka €$ se popolnoma ujema s figurativnim elementom štirih prijavljenih znamk, spornih v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19, zahteva za njeno registracijo pa se je nanašala na proizvode in storitve iz istih razredov, kot so tisti, na katere se nanašajo te štiri prijavljene znamke. Zahtevo za registracijo povsem figurativne znamke €$ je preizkuševalec zavrnil, odbor za pritožbe pa je njegovo odločbo potrdil. Vendar je bila odločba zadnjenavedenega razveljavljena s sodbo z dne 8. marca 2018, Cinkciarz.pl/EUIPO (€$) (T-665/16, neobjavljena, EU:T:2018:125), zadeva pa je bila vrnjena prvemu odboru za pritožbe (zadeva R 1345/2018-1).

7 Intervenientka, družba Mastercard International, Inc., je 12. avgusta 2016 na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 46 Uredbe 2017/1001) vložila ugovor zoper registracijo dvanajstih prijavljenih znamk za vse proizvode in storitve, ki jih označuje vsaka od njih.

8 Ugovori so temeljili med drugim na sedmih znamkah Evropske unije in eni znamki Združenega kraljestva.

9 Med sedmimi znamkami Evropske unije so bile te tri znamke:

– figurativna znamka Evropske unije št. 9835869, prikazana spodaj, ki označuje proizvode in storitve med drugim iz razredov 9 in 36 (v nadaljevanju: prepletena kroga):

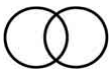

– figurativna znamka Evropske unije št. 2988533 v črni in beli barvi, prikazana spodaj, ki označuje proizvode in storitve med drugim iz razredov 9, 36, 41 in 45 (v nadaljevanju: kroga v črni in beli barvi):

– figurativna znamka Evropske unije št. 9812538 v rdeče-oranžni in svetlo oranžni barvi, prikazana spodaj, ki označuje proizvode in storitve med drugim iz razredov 9, 36, 41 in 45 (v nadaljevanju: kroga v rdeči in oranžni barvi):

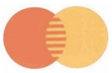

10 V utemeljitev ugovorov so bili navedeni zlasti razlogi iz člena 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe 2017/1001).

11 Tožeča stranka je 5. maja 2017 vložila zahtevi za ugotovitev ničnosti dveh prejšnjih znamk v črni in beli barvi, omenjenih zgoraj v prvih dveh alineah točke 9 (prepletena kroga in kroga v črni in beli barvi, v nadaljevanju skupaj: prejšnji znamki v črni in beli barvi).

12 Oddelek za ugovore je z dvanajstimi odločbami z dne 27. marca, 10. in 11. aprila 2018 ugovore v celoti zavrnil. V okviru svoje analize je najprej v zvezi z znamkami, navedenimi v utemeljitev ugovora, upošteval znamko, ki upodablja dva kroga v črni in beli barvi, in ocenil, da si nasprotujoči si znaki niso podobni. Nato je, *a fortiori*, svoj sklep razširil na druge prejšnje znamke, ker te druge znamke ne predstavljajo bele in črne kombinacije krogov, značilne za figurativni element prijavljenih znamk. Glede na neobstoj podobnosti med nasprotujočimi si znaki je oddelek za ugovore ugotovil, da ni treba čakati na izid postopka za ugotovitev ničnosti v zvezi s prejšnjo znamko, ki upodablja dva kroga v črni in beli barvi.

13 Intervenientka je 29. maja in 7. junija 2018 na podlagi členov 66 in 71 Uredbe 2017/1001 pri EUIPO vložila pritožbe zoper vse odločbe oddelka za ugovore.

14 Drugi odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbami z dne 7. decembra 2018 (v nadaljevanju: izpodbijane odločbe), potem ko je po uradni dolžnosti preučil vprašanje prekinitve postopkov zaradi obstoja vzporednih postopkov v teku v zvezi z zahtevama za ugotovitev ničnosti dveh prejšnjih znamk v črni in beli barvi ter registracijo povsem figurativne znamke €$, tem pritožbam ugodil.

15 Odbor za pritožbe je zlasti menil, da je oddelek za ugovore s tem, da ni opredelil upoštevne javnosti, ki jo je ta odbor sam opredelil glede na različne razrede zadevnih proizvodov ali storitev v obravnavanem primeru, storil napako.

16 Poleg tega se je odbor za pritožbe v vseh izpodbijanih odločbah, razen tisti, ki se izpodbija v okviru zadeve T-96/19 (odločba R 986/2018-2) (v nadaljevanju: prvih enajst izpodbijanih odločb), odločil, tako kot oddelek za ugovore, opraviti primerjavo nasprotujočih si znakov na podlagi znamke Evropske unije, ki je upodobljena z dvema kroga v črni in beli barvi, za katero se šteje, da je ena od dveh prejšnjih znamk, ki sta za intervenientko najugodnejši (pri čemer je druga znamka prejšnja znamka, ki je upodobljena z dvema prepletenima krogoma). Po tej primerjavi je v nasprotju z oddelkom za ugovore ocenil, da med navedenimi znaki obstaja nizka stopnja vizualne podobnosti.

17 Odbor za pritožbe se je v izpodbijani odločbi v okviru zadeve T-96/19 (v nadaljevanju: dvanajsta izpodbijana odločba) odločil svojo analizo opreti na znamko Evropske unije, ki je upodobljena z dvema krogoma v rdeči in oranžni barvi, z obrazložitvijo, da sta bili prejšnji znamki v črni in beli barvi predmet zahteve za ugotovitev ničnosti. V tej odločbi je prav tako ocenil, da med znaki, primerjanimi v tej zadevi, obstaja nizka stopnja vizualne podobnosti.

18 Odbor za pritožbe je glede na obstoj podobnosti med nasprotujočimi si znaki menil, da je treba opraviti primerjavo zadevnih proizvodov in storitev ter preučiti trditve intervenientke glede povečanega razlikovalnega učinka prejšnjih znamk. V zvezi s tem je v prvih enajstih izpodbijanih odločbah poudaril, da ima lahko to vprašanje ključno vlogo, ker ugovor temelji na več prejšnjih pravicah, „in da se lahko za nekatere [od teh prejšnjih pravic] (ali celo vse) [in prijavljeno znamko v obravnavani zadevi] šteje, da so si nekoliko podobne […] v delu, v katerem so sestavljene iz dveh krogov, ki se prekrivata, sta enako velika in sta postavljena horizontalno“. Iz istega razloga, ki se nanaša na obstoj podobnosti med navedenimi znaki, je prav tako menil, da je treba preučiti razlog za ugovor iz člena 8(5) Uredbe 2017/1001.

19 Zato je odbor za pritožbe po tem, ko je razveljavil odločbe oddelka za ugovore, zadeve vrnil temu oddelku. Vendar je v prvih enajstih izpodbijanih odločbah „[oddelku za ugovore] priporočil prekinitev postopka z ugovorom do izdaje končne pravno zavezujoče odločbe glede veljavnosti [prejšnjih] pravic[, na katere sta se oprla oddelek za ugovore in sam odbor za pritožbe]“, in v dvanajsti izpodbijani odločbi pozval „oddelek za ugovore, naj upošteva postopek za ugotovitev ničnosti, ki poteka zoper registracijo

[prejšnjih] znamk [v črni in beli barvi]“. Poleg tega je bilo glede na končno odločbo, ki bo izdana v postopku v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke €$ (glej točke od 27 do 33 spodaj), drugo priporočilo za prekinitev vključeno v izpodbijane odločbe v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19.

Predlogi strank

20 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijane odločbe razveljavi;

– EUIPO in intervenientki naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred EUIPO.

21 EUIPO in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– tožbe zavrne;

– plačilo stroškov naloži tožeči stranki.

Pravo

22 V skladu s členom 68 Poslovnika Splošnega sodišča se lahko več zadev, ki imajo isti predmet, po uradni dolžnosti ali na predlog glavne stranke kadar koli, alternativno ali kumulativno, zaradi povezanosti združi za pisni ali ustni del postopka ali za izdajo skupne končne sodbe.

23 Glede na predlog tožeče stranke za združitev teh zadev sta bili drugi stranki zaslišani, za tem pa so bile zadeve s sklepom z dne 10. aprila 2019 najprej združene za pisni in morebitni ustni del postopka.

24 Splošno sodišče meni, da je primerno obravnavane zadeve združiti tudi za skupno končno sodbo.

25 Tožeča stranka v utemeljitev tožb navaja štiri tožbene razloge, ki se v vsaki od zadev nanašajo:

– prvi na kršitev člena 71(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe 2017/1001 in razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) 2017/1430 (UL 2018, L 104, str. 1) v povezavi s členom 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina);

– drugi na kršitev člena 94(1) Uredbe 2017/1001 v povezavi s členom 41(2) Listine;

– tretji na kršitev načel enakega obravnavanja in dobrega upravljanja ter

– četrti na kršitev člena 8(1)(b) in (5) Uredbe 2017/1001.

Prvi tožbeni razlog v vsaki od zadev ter prvi del drugega tožbenega razloga v zadevi T-96/19 in tretji del drugega tožbenega razloga v vseh zadevah, razen v zadevi T-96/19

26 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom v vsaki od zadev ter prvim delom drugega tožbenega razloga v zadevi T-96/19 in tretjim delom drugega tožbenega razloga v vseh zadevah, razen v zadevi T-96/19, ki jih je treba preučiti skupaj, v bistvu graja izpodbijane odločbe v delu, v katerem odbor za pritožbe ni prekinil pritožbenih postopkov, čeprav je ugotovil, da je ta prekinitev upravičena, in v katerem ni pravno zadostno obrazložil neobstoja prekinitve pritožbenega postopka.

Okvir

27 Ti tožbeni razlogi in ti deli se nanašajo na odlomke izpodbijanih odločb, v katerih je odbor za pritožbe omenil prekinitev zadevnih postopkov zaradi različnih vzporednih postopkov, ki potekajo pred EUIPO, čeprav je preučil pritožbe, ki so mu bile predložene.

28 Zadevni vzporedni postopki so na eni strani vključevali dva postopka za ugotovitev ničnosti v zvezi s prejšnjima znamkama v črni in beli barvi, to sta prepletena kroga ter kroga v črni in beli barvi, pri čemer je bila druga od teh znamk upoštevana pri primerjavi znakov v prvih enajstih izpodbijanih odločbah, in sicer vseh izpodbijanih odločbah, razen tisti, izpodbijani v zadevi T-96/19.

29 Zadevni vzporedni postopki so na drugi strani vključevali postopek v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke €$, ki se popolnoma ujema s figurativnim elementom štirih od dvanajstih prijavljenih znamk, in sicer prijavljenih znamk, spornih v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19.

30 Zadevni odlomki izpodbijanih odločb so, prvič, točka 13 prvih enajstih izpodbijanih odločb, v kateri je odbor za pritožbe ugotovil, da sta prejšnji znamki v črni in beli barvi, za kateri je štel, da sta prejšnji znamki, ki sta najugodnejši za intervenientko, predmet postopkov za ugotovitev ničnosti, ki sta že precej napredovala, preden je oddelek za ugovore sprejel odločbe, ki so predmet pritožb, tako da bi bilo „po mnenju [navedenega odbora] primerno prekiniti ta postopek, dokler v okviru teh postopkov [za ugotovitev ničnosti] ne bo izdana končna in pravno zavezujoča odločba“.

31 Poleg tega je odbor za pritožbe v istih enajstih izpodbijanih odločbah na podlagi enake ugotovitve „priporočil prekinitev [zadevnega] postopka z ugovorom do izdaje končne pravno zavezujoče odločbe glede veljavnosti [prejšnjih] pravic[, na katere sta se oprla oddelek za ugovore in sam odbor za pritožbe]“ (glej na primer točko 53 izpodbijane odločbe v zadevi T-84/19 ali točko 56 izpodbijane odločbe v zadevi T-98/19). Prav tako se je v istem smislu implicitno izrazil tudi v točki 61 dvanajste izpodbijane odločbe, ki se obravnava v zadevi T-96/19.

32 Drugič, odbor za pritožbe je v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19, ki se nanašajo na štiri prijavljene znamke, katerih figurativni element se popolnoma ujema s povsem figurativno znamko €$, ki je predmet prejšnjega postopka registracije, navedenega zgoraj v točki 5, ugotovil, da je „končna odločba [v zvezi z zahtevo za registracijo povsem figurativne znamke €$] zelo pomembna za presojo v teku[, tako da je] meni[l], da je primerno počakati, da se izda končna in pravno zavezujoča odločba v tej [drugi] zadevi, in šele potem presoditi razlikovalni učinek […] figurativnega elementa [zadevnih prijavljenih znamk]“ oziroma „da je primerno upoštevati končno in pravno zavezujočo odločbo[, ki bo sprejeta v tej drugi zadevi] pri presoji razlikovalnega učinka zadevnega figurativnega elementa“ (glej točke 35, 35, 39 in 38 navedenih izpodbijanih odločb).

33 Poleg tega, prav tako v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19 „[je] odbor za pritožbe žel[el] oddelek za ugovore opozoriti na zadevo […] R 1345/2018-1, […], ki poteka pred prvim odborom za pritožbe“, „in priporočiti prekinitev postopka, ki poteka, […] dokler v tej [drugi zadevi] ni izdana končna in pravno zavezujoča [odločba]“ (glej točke 58, 57, 62 in 61 navedenih izpodbijanih odločb).

34 Poleg tega je odbor za pritožbe v točkah 58, 62 in 61 izpodbijanih odločb v zadevah T-84/19, T-96/19 in T-98/19 dodal, da bi lahko oddelek za ugovore „[o]b upoštevanju te [odločbe] in dejstva, da ima besedni element [zadevne prijavljene znamke] majhen razlikovalni učinek za del [upoštevne javnosti ali zadevnih proizvodov in storitev], […] celo predvidel ponovno opravo preizkusa [zadevnih prijavljenih znamk] na podlagi absolutnih razlogov“.

Trditve strank

35 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom v vsaki od zadev v bistvu trdi, da bi moral odbor za pritožbe, ker je prišel do ugotovitev iz točk od 30 do 33 zgoraj, prekiniti pritožbene postopke, da ne bi kršil člena 71(1)(a) Delegirane uredbe 2018/625, pa tudi zahtev po jasnosti, doslednosti in učinkovitosti, ki naj bi bile podlaga za to določbo, ter načela dobrega upravljanja iz člena 41(2) Listine. Ker tega ni storil, naj bi navedeni odbor zlorabil pooblastila. Poleg tega naj ta odbor ne bi upošteval interesa strank, čeprav naj bi imel to obveznost, ko odloča o primernosti morebitne prekinitve postopka. Tožeča stranka v bistvu dodaja, da odbor za pritožbe ni obrazložil svoje končne odločitve, da ne bo prekinil postopka, čeprav je menil, da je ta prekinitev upravičena.

36 Tožeča stranka s tretjim delom drugega tožbenega razloga v zadevah T-84/19, T-92/19 in T-98/19 ter s prvim delom drugega tožbenega razloga v zadevi T-96/19, v katerih zadevna prijavljena znamka vsebuje figurativni element, ki je enak povsem figurativni znamki €$, trdi, da je obrazložitev izpodbijane odločbe protislovna. To protislovje naj bi bilo v tem, da je odbor za pritožbe zaporedoma na eni strani menil, da je upravičeno počakati, da se v zadevnem vzporednem postopku v zvezi z zavrnitvijo registracije povsem figurativne znamke €$ zaradi neobstoja razlikovalnega učinka izda končna odločba, in šele potem presoditi razlikovalni učinek enakega figurativnega elementa prijavljenih znamk, obravnavanih v teh štirih zadevah, na drugi strani pa preučil pritožbo in v tem okviru razlikovalni učinek navedenega figurativnega elementa.

37 Tretji del drugega tožbenega razloga v osmih drugih zadevah prav tako temelji na protislovni obrazložitvi. To protislovje naj bi bilo v tem, da je odbor za pritožbe zaporedoma na eni strani menil, da je zaradi obstoja dveh postopkov za ugotovitev ničnosti, v katerih se izpodbija razlikovalni učinek dveh prejšnjih znamk v črni in beli barvi, upravičeno prekiniti postopek, na drugi strani pa pri primerjavi znakov upošteval eno od teh dveh prejšnjih znamk in v tem okviru menil, da je treba tej znamki zaradi njene registracije priznati minimalni razlikovalni učinek.

38 EUIPO trdi zgolj, da je prvi tožbeni razlog nedopusten iz dveh razlogov.

39 Na prvem mestu naj bi se ta tožbeni razlog nanašal na točke izpodbijanih odločb, ki ne zavezujejo oddelka za ugovore, ki so mu bile zadeve vrnjene na podlagi člena 71(2) Uredbe 2017/1001. Odbor za pritožbe naj bi namreč na oddelek za ugovore naslovil le priporočila o prekinitvi postopkov z ugovorom.

40 Na drugem mestu EUIPO trdi, da to, da postopek pred odborom za pritožbe ni bil prekinjen, ni vplivalo na interese tožeče stranke, ker naj zadevni vzporedni postopki ne bi mogli vplivati na izid zadevnih postopkov z ugovorom, tako da bi bilo treba zadeve vsekakor vrniti oddelku za ugovore. Po eni strani namreč zadevni ugovori temeljijo tudi na drugih prejšnjih znamkah, ki nista prejšnji znamki v črni in beli barvi, ki sta predmet obeh postopkov za ugotovitev ničnosti. Po drugi strani EUIPO v zvezi s tretjim vzporednim postopkom, ki se nanaša na registracijo povsem figurativne znamke €$, navaja, da tudi če enak figurativni element zadevnih štirih prijavljenih znamk ne bi imel razlikovalnega učinka, bi kljub temu obstajala podobnost med nasprotujočimi si znaki.

41 Intervenientka poleg tega trdi, da prvi tožbeni razlog ni utemeljen, ker naj bi zlasti iz sodne prakse v zvezi s členom 71(1) Delegirane uredbe 2018/625 izhajalo, da odbor za pritožbe glede na prosto presojo, ki jo ima, ni dolžan prekiniti postopka, tudi če je prekinitev upravičena. Poleg tega naj bi dejstvo, da tožeča stranka ni ponovila predloga za prekinitev postopka pred navedenim odborom, pojasnjevalo, zakaj ta ni obrazložil svoje odločitve, da glede na interes strank ne bo prekinil postopka. Nazadnje, v smernicah EUIPO, na katere se sklicuje tožeča stranka, naj ne bi bila priporočena prekinitev postopka z ugovorom, kadar se izpodbija veljavnost prejšnje znamke, in te smernice naj nikakor ne bi bile zavezujoče za ta odbor.

42 EUIPO v zvezi s prvim oziroma tretjim delom drugega tožbenega razloga trdi, da kritika tožeče stranke izhaja iz napačne razlage izpodbijanih odločb in pomešanja kritike glede obveznosti obrazložitve in kritike glede utemeljenosti obrazložitve, čeprav priznava, da v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19 razlogi, iz katerih je odbor za pritožbe predlagal prekinitev postopkov zaradi vzporednega postopka v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke €$, niso jasni.

43 Intervenientka trdi, da v različnih elementih, ki jih je navedla tožeča stranka, ni podana niti pomanjkljiva niti protislovna obrazložitev, zlasti ker naj bi bilo v skladu s sodno prakso, da se registrirani znamki prizna minimalni razlikovalni učinek, tudi če je njena registracija predmet zahteve za ugotovitev ničnosti, s katero se izpodbija njen razlikovalni učinek, kot je to v primeru prejšnje znamke, ki je bila upoštevana za primerjavo znakov v prvih enajstih izpodbijanih odločbah.

Presoja Splošnega sodišča

– Povzetek pravnega okvira in sodne prakse

44 V skladu s členom 71(1) Delegirane uredbe 2018/625 lahko pristojni oddelek ali odbor za pritožbe v zvezi z ugovorom, prekinitvijo in razglasitvijo ničnosti ter pritožbenimi postopki postopek prekine bodisi na lastno pobudo, če je v okoliščinah primera prekinitev primerna, bodisi na utemeljeno zahtevo ene od strank v postopku *inter partes*, če je v okoliščinah primera prekinitev primerna, pri čemer se upoštevajo interesi strank in faza postopka.

45 Iz uvodne izjave 17 Delegirane uredbe 2018/625 izhaja, da je namen člena 71(1) te uredbe izboljšati jasnost, skladnost in učinkovitost postopka z ugovorom oziroma postopka za razveljavitev, postopka za ugotovitev ničnosti ali pritožbenega postopka. V zvezi s tem je treba poudariti, da ugovor postane brezpredmeten, če prejšnja znamka, navedena v utemeljitev tega ugovora, med postopkom preneha veljati (glej v tem smislu sodbi z dne 25. novembra 2014, Royalton Overseas/UUNT – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, neobjavljena, EU:T:2014:985, točka 40 in navedena sodna praksa, in z dne 14. februarja 2019, Beko/EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, neobjavljena, EU:T:2019:87, točka 42 in navedena sodna praksa).

46 Poleg tega iz besedila člena 71(1) Delegirane uredbe 2018/625 izhaja, da ima odbor za pritožbe široko diskrecijsko pravico glede odločitve, ali bo postopek, ki poteka, prekinil ali ne, pri čemer je prekinitev postopka za ta odbor možnost (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2017, Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, točka 21 in navedena sodna praksa).

47 Vendar okoliščina, da ima odbor za pritožbe široko diskrecijsko pravico glede prekinitve postopka, ki poteka pred njim, ne pomeni, da je njegova presoja izključena iz nadzora sodišča Evropske unije. Je pa zaradi te okoliščine navedeni vsebinski nadzor omejen na preverjanje neobstoja očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil (glej sodbo z dne 20. septembra 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, točka 22 in navedena sodna praksa).

48 Tako obstoj vzporednega postopka, katerega izid bi lahko vplival na izid pritožbenega postopka, ne pomeni, da je pritožbeni postopek samodejno prekinjen, in zato sam po sebi ne zadošča za to, da se dejstvo, da odbor za pritožbe ni prekinil postopka, opredeli kot očitna napaka (glej v tem smislu sodbo z dne 25. novembra 2014, KAISERHOFF, T-556/12, neobjavljena, EU:T:2014:985, točka 33).

49 Na prvem mestu bi bila namreč prekinitev postopka brez praktičnega pomena, če bi se pri analizi izkazalo, da izid vzporednega postopka ne bi imel vpliva na izid ugovora, kar bi veljalo, če bi bilo zadnjenavedenemu treba ugoditi na podlagi druge neizpodbijane prejšnje pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, točka 17) ali pa če bi bilo

treba ugovor vsekakor zavrniti, na primer zaradi neobstoja podobnosti med nasprotujočima si znakoma, tako kot je oddelek za ugovore ugotovil v odločbah, ki so bile v obravnavanem primeru predložene odboru za pritožbe, potem ko je presodil, da si nasprotujoče si znamke niso podobne.

50 Na drugem mestu, odbor za pritožbe mora v postopkih *inter partes* pri izvrševanju svoje diskrecijske pravice v zvezi s prekinitvijo postopka upoštevati interes vsake od strank, saj mora biti odločitev, ali se postopek prekine ali ne, rezultat tehtanja zadevnih interesov. Tako lahko odbor za pritožbe tudi v primeru vzporednega postopka šteje, da tehtanje zadevnih interesov vsekakor zahteva, da se pritožbeni postopek ne prekine (glej v tem smislu sodbo z dne 25. novembra 2014, KAISERHOFF, T-556/12, neobjavljena, EU:T:2014:985, točki 33 in 34).

51 V zvezi s tem je bilo razsojeno, da mora odbor za pritožbe pri tehtanju zadevnih interesov zlasti opraviti *prima facie* presojo verjetnosti, da bo v potencialno upoštevnem vzporednem postopku izdana odločba, ki bi vplivala na pritožbeni postopek (glej v tem smislu sodbi z dne 17. februarja 2017, Unilever/EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, neobjavljena, EU:T:2017:98, točka 67 in navedena sodna praksa, in z dne 14. februarja 2019, ALTUS, T-162/18, neobjavljena, EU:T:2019:87, točka 44 in navedena sodna praksa) in da se tehtanje interesov – če je na podlagi te presoje ugotovljeno, da je navedena verjetnost majhna – nagne v korist legitimnega interesa vlagatelja ugovora do pridobitve odločbe o ugovoru (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2015, Petco Animal Supplies Stores/UUNT – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, točka 35).

52 Vendar v primeru negotovosti glede izida vzporednega postopka, v katerem se izpodbija prejšnja znamka, navedena v utemeljitev ugovora, nadaljevanje postopka z ugovorom – ne da bi se počakalo na izid vzporednega postopka – imetniku prejšnje znamke načeloma ne daje nobene koristi, ker tudi če bi postopek z ugovorom privedel do zavrnitve zahteve za registracijo poznejše znamke, potem ko je bila razglašena ničnost prejšnje znamke, ne bi bilo nobene ovire za ponovno vložitev te iste zahteve (glej v tem smislu sodbo z dne 25. novembra 2014, KAISERHOFF, T-556/12, neobjavljena, EU:T:2014:985, točki 41 in 50 ter navedena sodna praksa).

53 Poleg tega je treba v okviru nadzora sodišča Unije nad odločbami odbora za pritožbe v zvezi z morebitno prekinitvijo postopka preučiti zlasti, ali je odbor za pritožbe na podlagi elementov, ki jih je upošteval, lahko brez očitne napake pri presoji ugotovil, da ni treba ali – glede na okoliščine primera – da je treba prekiniti postopek pred njim (glej v tem smislu sodbo z dne 12. novembra 2015, Société des produits Nestlé/UUNT – Terapia (ALETE), T-544/14, neobjavljena, EU:T:2015:842, točka 28).

54 Glede tega odbor za pritožbe stori očitno napako pri presoji zlasti s tem, da svojo ugotovitev v zvezi s tehtanjem zadevnih interesov opre na napačno pravno analizo dejanskega stanja ali na netočna dejstva oziroma da ne upošteva vseh upoštevnih elementov, ki opredeljujejo položaj strank (glej v tem smislu sodbo z dne 14. februarja 2019, ALTUS, T-162/18, neobjavljena, EU:T:2019:87, točke 41, 44, 47, 49 in 57 ter navedena sodna praksa; glej po analogiji tudi sodbo z dne 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, točke 108, 110 in 116).

55 Poleg tega je treba poudariti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso vprašanje prekinitve postopka pred odborom za pritožbe preuči pred preizkusom obstoja verjetnosti zmede (glej sodbo z dne 8. septembra 2017, Aldi/EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, neobjavljena, EU:T:2017:591, točka 24 in navedena sodna praksa).

56 Namen odločbe o prekinitvi postopka s pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore je namreč preprečiti odločitev o ugovoru, zlasti kadar se šteje, da je veljavnost prejšnje znamke, od katere je odvisna utemeljenost ugovora, resno ogrožena, tako da se lahko pri analizi utemeljenosti vseh trditev, navedenih zoper odločbo oddelka za ugovore, izpeljejo posledice odločbe, s katero je dokončno

odločeno o veljavnosti te znamke (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, točka 29). Te preudarke je mogoče navezati na cilje jasnosti, skladnosti in učinkovitosti postopkov iz uvodne izjave 17 Delegirane uredbe 2018/625.

57 Nazadnje je treba opozoriti, da je spoštovanje jamstev v upravnih postopkih, ki so zagotovljena s pravnim redom Unije, še toliko bolj temeljnega pomena v primerih, ko ima organ Unije široko diskrecijsko pravico. Med temi jamstvi sta zlasti obveznost pristojnega organa, da skrbno in nepristransko preveri vse upoštevne elemente posameznega primera, in pravica zadevnih oseb do zadostno obrazložene odločbe. Le tako lahko sodišče Unije preveri, ali so bili podani dejanski in pravni elementi, od katerih je odvisno izvrševanje diskrecijske pravice (sodba z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14).

– *Presoja v obravnavani zadevi*

58 Ni sporno, da je odbor za pritožbe v izpodbijanih odločbah upošteval obstoj treh vzporednih postopkov v povezavi z vprašanjem, ali je prekinitev pritožbenih postopkov upravičena. Na eni strani je šlo za dva postopka za ugotovitev ničnosti v zvezi s prejšnjima znamkama v črni in beli barvi, na drugi strani pa za postopek v zvezi z zavrnitvijo registracije povsem figurativne znamke €$. V teh treh postopkih je bil izpodbijan razlikovalni učinek zadevnih znamk.

59 V zvezi z vzporednima postopkoma za ugotovitev ničnosti prejšnjih znamk v črni in beli barvi je odbor za pritožbe v prvih enajstih izpodbijanih odločbah uvodoma ugotovil, da sta navedena postopka „že precej napredovala, preden je bila izdana odločba [oddelka za ugovore]“, in da bi „zato bilo […] primerno prekiniti ta postopek, dokler v okviru teh postopkov ne bo izdana končna in pravno zavezujoča odločba“ (glej na primer točko 13 izpodbijanih odločb v zadevah T-84/19 in T-98/19).

60 Vendar je odbor za pritožbe preučil pritožbo in ocenil, da „ima vsekakor vsak znak, registriran kot znamka Evropske unije, neko stopnjo razlikovalnega učinka“, ter nadaljeval z navedbo, da „zato za zdaj [meni], da ima [prejšnja znamka, ki je upodobljena z dvema krogoma v črni in beli barvi,] neko stopnjo razlikovalnega učinka“ (glej na primer točko 37 izpodbijane odločbe v zadevi T-84/19 ali točko 40 izpodbijane odločbe v zadevi T-98/19).

61 V točki 25 dvanajste izpodbijane odločbe, ki se obravnava v zadevi T-96/19, pa je odbor za pritožbe ugotovil, da se „zdi, da ima“ prejšnja znamka, ki je upodobljena z dvema krogoma v črni in beli barvi, „največ skupnih točk z [zadevno prijavljeno] znamko“, vendar je, „ker je ta prejšnja pravica […] predmet postopka za ugotovitev ničnosti“, odločil, da bo pritožbo preučil na podlagi druge prejšnje znamke.

62 Poleg tega, kot je razvidno iz točke 31 zgoraj, je odbor za pritožbe v vseh izpodbijanih odločbah, vključno z odločbo v zadevi T-96/19, oddelku za ugovore priporočil, naj prekine postopek z ugovorom, dokler ne bo izdana končna odločba o veljavnosti prejšnjih znamk v črni in beli barvi.

63 Odbor za pritožbe je, kar zadeva vzporedni postopek v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke € $, v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19 štel, da je „končna odločba v [tem vzporednem postopku] zelo pomembna za to presojo“, in sicer za presojo razlikovalnega učinka figurativnega elementa zadevnih prijavljenih znamk v okviru primerjave znakov, in da „zato meni, da je primerno počakati, da se izda končna in pravno zavezujoča odločba v tem [vzporednem postopku], ter šele potem presoditi razlikovalni učinek zadevnega figurativnega elementa“ (glej na primer točko 35 izpodbijane odločbe v zadevi T-84/19 ali točko 38 izpodbijane odločbe v zadevi T-98/19).

64 Vendar je odbor za pritožbe preučil pritožbe pred njim in ocenil, da v figurativnem elementu prijavljenih znamk, obravnavanih v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19, elementa „€“ in „$“ nimata razlikovalnega učinka ter da imata kroga v črni in beli barvi le majhen razlikovalni učinek (glej na primer točki 33 in 34 izpodbijane odločbe v zadevi T-84/19 ali točki 36 in 37 izpodbijane odločbe v zadevi T-98/19).

65 Poleg tega je odbor za pritožbe prav tako v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19 oddelku za ugovore priporočil, naj prekine postopek z ugovorom do izdaje končne odločbe v zadevnem vzporednem postopku.

66 Najprej je treba ugotoviti, da se v nasprotju s tem, kar EUIPO trdi v prvem ugovoru nedopustnosti v zvezi s prvim tožbenim razlogom, ta ne nanaša na dejstvo, da je odbor za pritožbe oddelku za ugovore, ki so mu bile zadeve vrnjene, priporočil prekinitev postopka z ugovorom, ampak na dejstvo, da odbor za pritožbe ni prekinil pritožbenih postopkov.

67 V zvezi s tem pa ni sporno, da je odbor za pritožbe, potem ko je navedel razloge, ki so govorili v prid prekinitvi pritožbenih postopkov, implicitno odločil, da jih ne bo prekinil, saj je preučil utemeljenost pritožb, ki so mu bile predložene, in tem pritožbam ugodil ter nato zadeve vrnil oddelku za ugovore.

68 Zato je treba navedeni ugovor nedopustnosti zavrniti, ker temelji na nepravilni razlagi prvega tožbenega razloga.

69 Kar zadeva vsebino, člen 71(1) Delegirane uredbe 2018/625 odboru za pritožbe podeljuje pooblastilo, da preuči in presodi, tudi na lastno pobudo, ali je na podlagi okoliščin obravnavanega primera upravičeno prekiniti pritožbeni postopek. Iz izpodbijanih odločb izhaja, da je navedeni odbor to pooblastilo izvajal v vsaki od izpodbijanih odločb.

70 Odbor za pritožbe je namreč v izpodbijanih odločbah v vseh zadevah, razen v tisti v zadevi T-96/19, menil, prvič, da je prekinitev pritožbenih postopkov upravičena zaradi postopkov za ugotovitev ničnosti v zvezi s prejšnjima znamkama v črni in beli barvi. Drugič, v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19 je ocenil, da bi bilo upravičeno počakati, da se sprejme odločba v postopku v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke €$, in šele potem opraviti svojo presojo (glej na primer točki 13 in 35 izpodbijane odločbe v zadevi T-84/19).

71 Take ugotovitve pa so ustrezale presoji, ki je v skladu s členom 71(1) Delegirane uredbe 2018/625 pogojevala prekinitev postopka. Poleg tega so te ugotovitve nujno pomenile, da obstaja velika verjetnost, da bodo upoštevani vzporedni postopki pripeljali do odločb, ki bodo vplivale na pritožbene postopke, in da se je tehtanje zadevnih interesov nagnilo v korist tožeče stranke.

72 Vendar je odbor za pritožbe preučil pritožbe, ne da bi obrazložil svojo končno odločitev, da ne bo prekinil postopkov, kar je, nasprotno, pomenilo, da se je moralo tehtanje zadevnih interesov nagniti v korist intervenientke. Poleg tega dejstvo, da je odbor za pritožbe na koncu oddelku za ugovore priporočil, naj prekine postopke z ugovorom, pomeni, da se bo po mnenju navedenega odbora od konca pritožbenih postopkov tehtanje zadevnih interesov znova nagnilo v korist tožeče stranke.

73 Opozoriti pa je treba, da je v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 57, spoštovanje pravice zainteresiranih oseb do zadostno obrazložene odločbe, ki jih zadeva, še posebej pomembno, kadar ta odločba izhaja iz široke diskrecijske pravice, kot velja za odločbo odbora za pritožbe v zvezi z morebitno prekinitvijo postopka pred njim.

74 V zvezi s tem je že bilo razsojeno, da splošne in kategorične trditve nikakor ne omogočajo ugotovitve, da je odbor za pritožbe dejansko izvajal široko diskrecijsko pravico, ki mu je dodeljena (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, točka 110). To mora, *a fortiori*, veljati, kadar ni podana nobena

obrazložitev v zvezi s ključno presojo na tem področju, ki izhaja iz tehtanja zadevnih interesov, in to še toliko bolj, če odločba odbora za pritožbe – kot v obravnavanih zadevah – vsebuje ambivalentne ugotovitve v zvezi s to presojo.

75 Prav tako je treba pojasniti, da tudi ob predpostavki, da se ne upošteva dejstvo, da je odbor za pritožbe izrecno navedel, da meni, da je primerno prekiniti „ta postopek“ (točka 13 prvih enajstih izpodbijanih odločb), ali celo, da je končna odločba v zvezi z zahtevo za registracijo povsem figurativne znamke €$ zelo pomembna „za presojo v teku“ (točke 35, 35, 39 in 38 izpodbijanih odločb v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19), in da bi se lahko štelo, da je navedeni odbor oddelku za ugovore po tem, ko je nedvoumno ocenil, da je prekinitev postopkov upravičena, prekinitev postopkov z ugovorom le priporočil, je treba ugotoviti še, da je tak pristop, katerega namen je odložena uporaba člena 71(1) Delegirane uredbe 2018/625, nepravilen.

76 Iz sodne prakse, navedene zgoraj v točkah 55 in 56 v zvezi s predhodnostjo preučitve vprašanja prekinitve pritožbenega postopka namreč izhaja, da mora ta prekinitev, če je upravičena, omogočiti, da se upošteva vpliv pričakovane odločbe v vzporednem postopku na utemeljenost vseh trditev, navedenih zoper odločbo oddelka za ugovore. Zato odbor za pritožbe, če oceni, da je prekinitev postopka upravičena, nima druge možnosti, kot da ga prekine, in torej ne more obravnavati pritožbe, niti delno. Zato navedeni odbor, ker je ugotovil, da je prekinitev postopkov upravičena, v obravnavanih zadevah ni mogel odločati o pritožbah in posledično ni mogel podati nobenega priporočila oddelku za ugovore, saj je vsaka vrnitev zadeve temu oddelku pomenila preučitev pritožb in je torej izhajala iz napačne uporabe prava.

77 Ugovori nedopustnosti, ki jih je EUIPO navedel v zvezi z neobstojem interesa tožeče stranke, ne morejo omajati teh ugotovitev.

78 Prvič, kar zadeva trditev, da izid postopka v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke €$ ne vpliva na ugotovitev odbora za pritožbe v zvezi s primerjavo znakov v izpodbijanih odločbah v zadevah T-84/19, T-92/19, T-96/19 in T-98/19, ker bi odbor za pritožbe lahko prišel do enakega sklepa, tudi če figurativni element zadevnih prijavljenih znamk ne bi imel razlikovalnega učinka, je treba ugotoviti, da take presoje v navedenih izpodbijanih odločbah ni. Nasprotno, navedeni odbor je v njih ugotovil, da je presoja razlikovalnega učinka tega figurativnega elementa, ki naj bi posredno izhajal iz končne odločbe, ki bo izdana v navedenem vzporednem postopku, zelo pomembna pri presoji, ki poteka, to je presoji v zvezi s primerjavo nasprotujočih si znakov.

79 Glede tega je treba spomniti, da EUIPO odločbe, ki se izpodbija pred Splošnim sodiščem, ne more utemeljiti z elementi, ki v njej niso upoštevani (glej sodbo z dne 8. septembra 2017, GOURMET, T-572/15, neobjavljena, EU:T:2017:591, točka 36 in navedena sodna praksa). To velja zlasti za presoje, glede katerih ima odbor za pritožbe široko diskrecijsko pravico.

80 Drugič, kar zadeva dejstvo, da zadevni ugovori temeljijo na drugih prejšnjih znamkah, kot sta znamki, ki sta predmet vzporednih postopkov za ugotovitev ničnosti, je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe zaradi ekonomičnosti postopka opravil primerjavo nasprotujočih si znakov z upoštevanjem le ene od teh dveh znamk v vseh izpodbijanih odločbah, razen tiste v zadevi T-96/19, v kateri je to primerjavo opravil samo na podlagi druge prejšnje znamke.

81 Zato v vseh zadevah razen v zadevi T-96/19 okoliščina, da je ugovor temeljil tudi na drugih prejšnjih znamkah, in ne samo na tisti, ki jo je izključno upošteval odbor za pritožbe, ne more dokazati neobstoja konkretnega vpliva napake odbora za pritožbe, ker ni prekinil zadevnih postopkov (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, točka 32).

82 Glede dvanajste izpodbijane odločbe, obravnavane v zadevi T-96/19, pa dejstvo, da je bila v tej odločbi primerjava znakov opravljena na podlagi prejšnje znamke, ki je druga kot obe prejšnji znamki, ki sta predmet postopka za ugotovitev ničnosti, vseeno ne pomeni, da napaka odbora za pritožbe glede tega,

da zadevni postopek v tej zadevi ni bil prekinjen, nima konkretnih posledic. Zgoraj v točki 78 je bilo namreč ugotovljeno, da je iz ugotovitev tega odbora v navedeni odločbi razvidno, da drugi vzporedni postopek v zvezi z registracijo povsem figurativne znamke €$ lahko vpliva na njegovo presojo. Poleg tega je navedeni odbor, kot je razvidno iz točke 31 zgoraj, v tej izpodbijani odločbi prav tako ugotovil, da čeprav je za primerjavo znakov upošteval drugo prejšnjo znamko, in ne tistih, na kateri se nanašata vzporedna postopka za ugotovitev ničnosti, je kljub vsemu nakazal, da bi bilo treba postopek z ugovorom prekiniti, dokler ne bo o veljavnosti prejšnjih znamk, ki sta predmet postopkov za ugotovitev ničnosti, izdana končna pravno zavezujoča odločba.

83 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da sta prvi tožbeni razlog in, odvisno od primera, prvi oziroma tretji del drugega tožbenega razloga v vsaki od zadev utemeljena.

Drugi deli drugega tožbenega razloga ter tretji in četrti tožbeni razlog v vsaki od zadev

84 Ker je preučitev vprašanja prekinitve postopkov predhodna preučitvi obstoja verjetnosti zmede, je treba izpodbijane odločbe razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti preostale tožbene razloge ali dele.

Stroški

85 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

86 V skladu s členom 138(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče odloči, da intervenient, ki ni eden od subjektov iz odstavkov 1 in 2 tega člena, nosi svoje stroške.

87 Tožeča stranka je predlagala, naj se EUIPO in intervenientki naloži plačilo njunih stroškov in njenih stroškov, vključno s stroški postopka pred EUIPO.

88 Glede tega je treba spomniti, da se na podlagi člena 190(2) Poslovnika nujni stroški, ki so strankam nastali v postopku pred odborom za pritožbe, štejejo za stroške, ki se lahko povrnejo. To pa ne velja za stroške v postopku pred oddelkom za ugovore. Zato predlogom tožeče stranke ni mogoče ugoditi v delu, v katerem se nanašajo na stroške postopka pred oddelkom za ugovore.

89 Ker EUIPO ni uspel, se mu naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke v postopku pred Splošnim sodiščem, kot je ta predlagala.

90 V okoliščinah tega spora je treba odločiti, da intervenientka nosi svoje stroške v okviru postopka pred Splošnim sodiščem.

91 V zvezi s predlogom, naj se EUIPO in intervenientki naloži plačilo stroškov postopka pred odborom za pritožbe, bo moral ta ob upoštevanju te sodbe odločiti o stroških tega postopka.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. **Zadeve T-84/19 in od T-88/19 do T-98/19 se združijo za izdajo sodbe.**

2. **Odločbe drugega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 7. decembra 2018 (zadeve R 1062/18-2, R 1059/18-2, R 1058/18-2, R 1057/18-2, R 1056/18-2, R 1060/18-2, R 1055/18-2, R 1054/18-2, R 1053/18-2, R 986/18-2, R 1063/18-2 in R 1064/18-2) se razveljavijo.**

3. **EUIPO nosi svoje stroške in stroške, ki so družbi Cinkciarz.pl sp. z o.o. nastali v postopku pred Splošnim sodiščem.**

4. **Družba MasterCard International, Inc. nosi svoje stroške v zvezi s postopkom pred Splošnim sodiščem.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Razglašeno na obravnavi v Luxembourgu, 28. maja 2020.

Podpisi